

Țărmul de dor

Daniel Vișan-Dimitriu

Dintre vise cumiști
Transformate-n dorinți,
Se mai naște un dor, nedorit, arzător,
Și plutește prin zidul icoanelor vechi
Așezate perechi
În intrânduri străvechi
Dintr-un cer străveziu c-o privire de fiu
Ce se-ntoarce, mirat, încordat și târziu,
La o casă de lut
Părăsită-n trecut,
La o viață ce-a fost și din care-a plecat
Pe un drum cu un rost
De pe-un țărm neștiut.

Iară dorul acel
Din icoane-n rastel,
Îl zărește privind și l-ar vrea jinduind
La un vis și un dor
Mult dorit,
Arzător,
De icoane străvechi,
Așezate perechi
În cotloanele vechi
Dintr-o casă de lut
Cu un rost și-un trecut
Luminos, cunoscut,
De pe țărmul știut.